

Mensen

"Ik vertroetel het, maar ik pest 't nèt zo hard"

DE GOEROE VAN HET GRAS

Het mag voor zijn part rood zijn. Als het maar „loopt“. Klaas Swart, de grote grasgoeroe van de Zeister golfclub, is verslingerd aan het hoofdhaar van Moeder Aarde. Maar hij haat het evenzeer. Want de mat is een „rotzak die elke dag op zijn donder moet hebben“.

Tekst: Toon Earendts - Foto's: Theo van Nieuw

Klaas Swart is Head Greenkeeper van golfclub 'De Pan' in Zeist. Klaas acht dat een zeer leuke „als je 't grond beschaafd krijgen op maat“, maar in de golfwereld betaald men hem nu meestal op. Head Greenkeeper, hijgen in or-derlijk Nederland dus vooral bekend als hoofd greenkeeper.

Klaas Swart: „Wat is wat het is, maar? Golfers willen van op klaar-galtes spelen op gras.“
„Ja, een speerking waartoe windig veld te te brengen. Maar er je met op een groene speer die de klein heeft ook groenen van een eenzijdig erwie dat te lang te van gepend conserveerde loof groenen, of op te'n walg groen ta-pijl bij de teerkeerdele in segal een oeracht.“

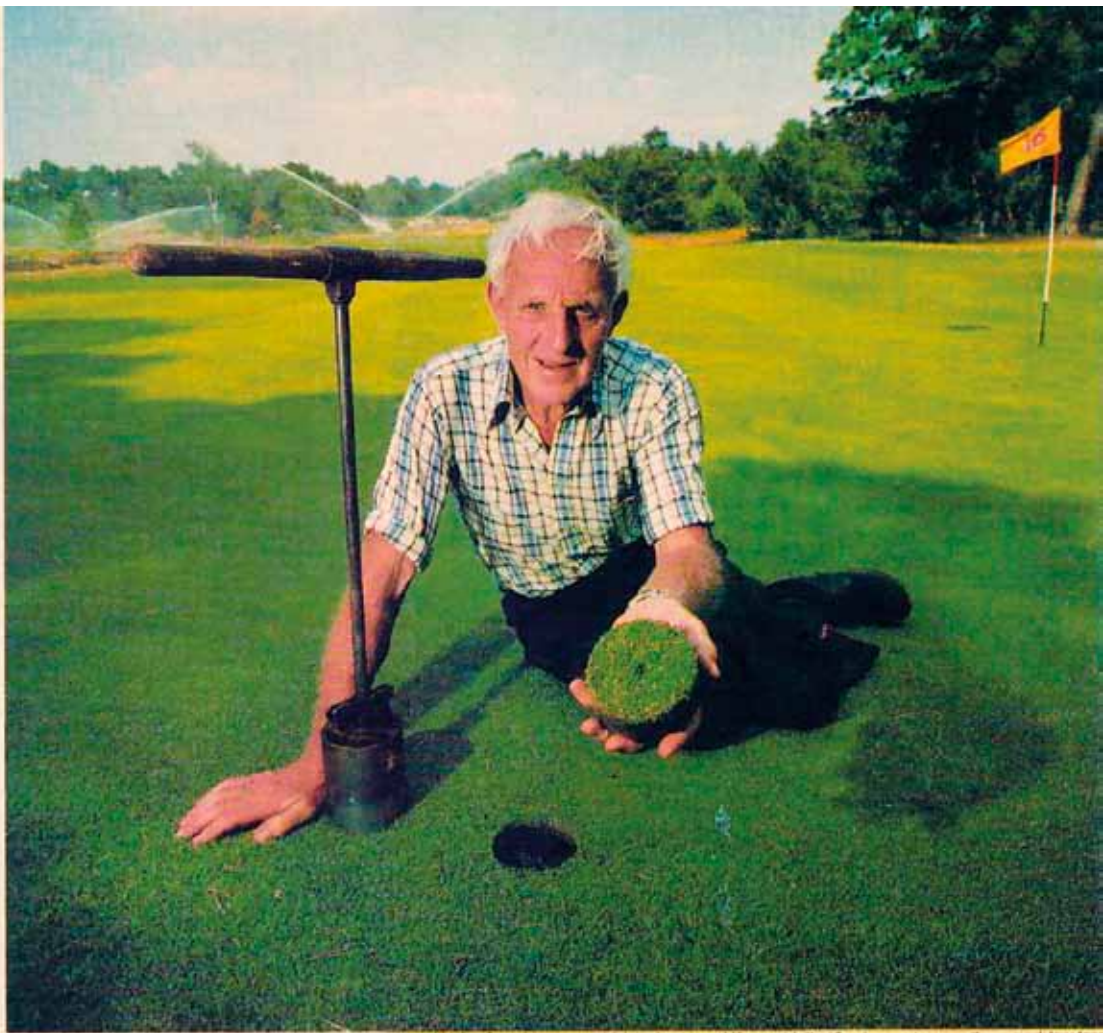
Klaas Swart zelfverzekerd: „Wat is dat daar beemal wie an is, de best laatste groen te maken? Een beemal de van beemal. Is kan een groen te groen maken, stóde groen, dat het sijn-doe van je speer. Maar twee weken later is de beste groen (dat wil meten) - moet maar de selenanter, om het maar een proclaire te te draken.“

Watna een verhandeling volgt zijn (vrievak - wijkkeering - wijkkeering) omvattende, vrtikale enpnen, beemalen, selenanter, lange wervels, veld-gras, lichte wervels, wervels, kefte wervels, beemalvelden, groenwervels, veld-gras, en nog wat te de gawigheid met groenkefte beemalen voor wat sgenlijk een ruzus „groenkefte“ is. Klaas op het einde van een door 't beemal wervels enpnen loof beemal gienkefte. „Jagteje u wat?“

„Sag, een die. Maar de speerking te groot als Swart eg selenwervels, een veld dat hij het zelf ook met beemal doorheft.“
„Vroeger heb ik nog wervels gepend. Geef me vijf ton en ik weet hoe het moet. Maar dat reg ik nu nog. Je kan er ook beemal achter. Ze hebben me selenlijk aangebid omdat ik leer was. Ze dachten: 'We hebben een heer, want die heeft veld-stand van gras. Maar ze hebben voor beemalke geel een beemalke beemal rezen. Een heer en gras, dat heeft niets met elkaar te maken.“

„Ik kan een groen zo groen maken dat het zeer doet aan je ogen!“

„Ik is nu vijftien jaar greenkeeper. Volgens hen die het beemal weten een „je“ te zijn gelend. Wat Klaas met van gras weet, is het weten niet waard. Ik actueel regerintag stukje in het practische magtate loof, is beemal- lid van de Internationele Greenkeeper's Association en is beemalke lid van de administratieve van groenkefte van de Nederlandse Golfbond. Een beemal op het gebied van onderhand van gras. Toen vorig jaar de Internationele Tey-ge „je“ beemal voor de wijkkeering be-Open Kampioenschap van Nederland, waren alle beemalvelden (De Ware Golfier draagt een beemalvelden) het er direct over teem. „De beemal beemal wervels enpnen te beemal gepend.“
„Waarschijnlijk zullen ze beemal ge-ongd the best course, maar met dege“

Wat Klaas Swart niet van gras weet, is het weten niet waard. Hier neemt de Head Greenkeeper met een zuiverer een sample grondproef

Goeroe van gras

Je komt hem overal tegen: op de demodagen, op een excursie van Ransomes. Overal waar greenkeepers bij elkaar zijn, komt vroeger of later ook Klaas Swart om de hoek kijken. Iets grijzer en ouder dan de gemiddelde andere aanwezigen, maar zeker niet minder aanwezig of gedreven. En vooral dat laatste woord is een term waar Klaas Swart veel waarde aan hecht. Klaas Swart: 'Een goede greenkeeper moet gedreven zijn. Hij moet zeggen:

"Het is mijn baan!"

Auteur: Hein van Iersel

Dertig jaar in golf

Klaas Swart was sinds 1968 actief in de golfwereld, toen hij, min of meer toevallig, zijn oog liet vallen op de personeelsadvertentie van De Pan, die een nieuwe greenkeeper zocht. Daarvoor had hij als bedrijfsleider op verschillende boerenbedrijven gewerkt. Swart: 'Ik ben in 1951 begonnen op het boerenbedrijf van mijn schoonvader. Daarna heb ik op bedrijven gewerkt in Friesland, Frankrijk en Ten slotte in de Betuwe.

Op een gegeven moment was ik niet meer echt geïnteresseerd in het boerenwerk en toen zag ik die advertentie van De Pan. Op dat moment zochten ze daar iemand die de greenkeepers aan het werk moest kunnen zetten. De sfeer was toen nog heel gemoedelijk op de baan. Echt hard werd er niet gewerkt en de kwaliteit van de baan was relatief slecht. De Pan was toen nog een heel kleine en rustige baan. Er waren bij wijze van spreken alleen spelers op de heren- en de damesmiddag.

'Greenkeeping was toen een compleet ander vak dan tegenwoordig. Het publiek schrok zich kapot als wij het in ons hoofd haalden iets aan de 5 cm dikke viltlaag te doen, bijvoorbeeld met beitels.

Als wetting agent werd T-Pol gebruikt. Voor de berekening had je een klein kraantje per green. Wilde je beregenen, dan was je dus letterlijk dag en nacht in de weer. Schimmels bestrijden deden we toen met kwik. Dat spul is zo giftig, dat maakt alles dood. Ik had toen het geluk dat ik een vriend had die in de tuinbouw werkte. Via hem kon ik de meest moderne middelen krijgen die in de tuinbouw gebruikt werden. Specifiek voor golfbanen was er in Nederland heel weinig op de markt. Er waren immers aan het eind van de jaren 60 maar 28 banen in Nederland.'

Nieuwe head-greenkeeper

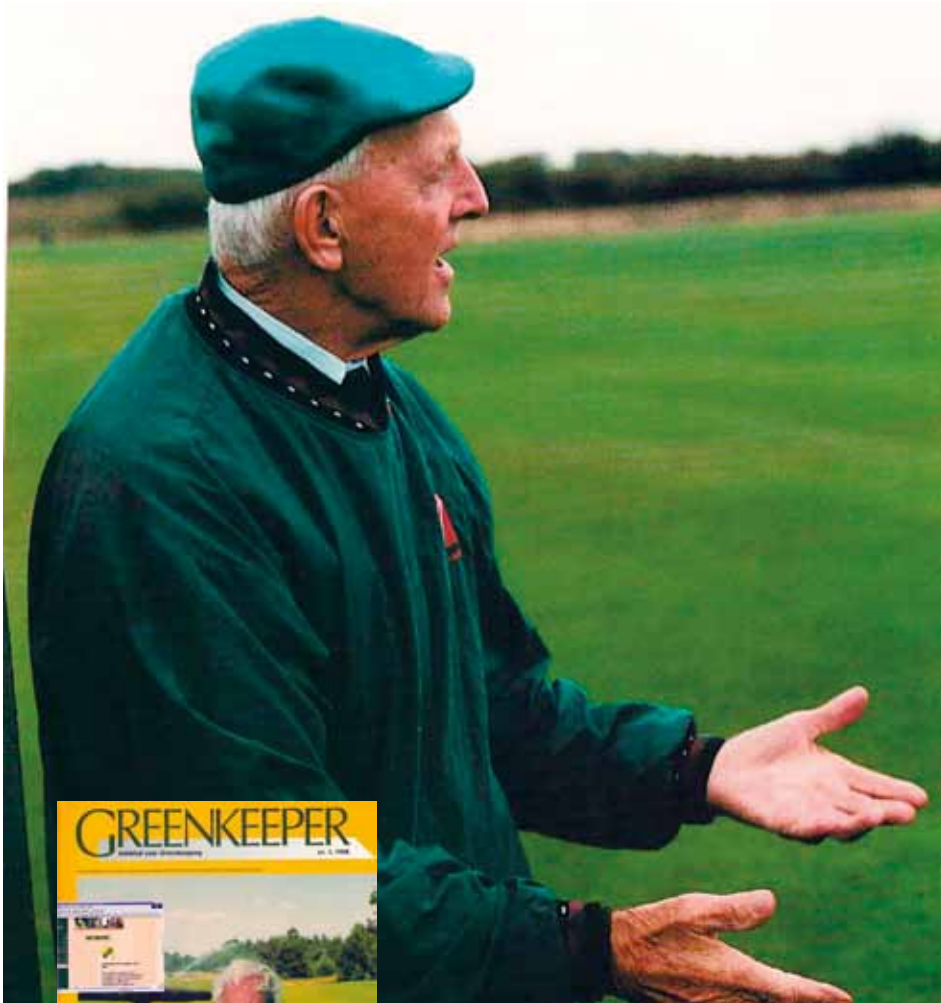
'Een baan gaat langzaam achteruit', aldus Klaas Swart, 'totdat het punt bereikt wordt dat er een nieuwe head-greenkeeper moet komen. Want dat de kwaliteit van de baan niet geweldig was, betekende niet dat de mensen geen ambitie hadden. Wij hebben toen niet voor niets zowel in 1968 als in 1982 het Open mogen organiseren. Dat betekende natuurlijk wel kei- en keihard werken. Uit die tijd heb ik ook wat knipsels uit de Panorama met de titel: "Goeroe van gras".'

4 min. leestijd

Jaar 1998 Uitgave 1

1998

International Greenkeepers Association

Toen Swart begon met zijn functie als head-greenkeeper, begon hij zich al snel verder te verdiepen in zijn vakgebied, onder meer door lid te worden van de IGA, de Internationale Greenkeepers Associatie. Deze associatie was opgericht door Donald Harradine, een Engelse golfarchitect die vanuit Zwitserland werkte. Deze Harradine vond dat het niveau van de greenkeepers omhoog moest. 'Ik was toen de eerste en enige Nederlander die lid was van de IGA. Vanuit die club heb ik ontzettend veel geleerd: cursussen in Regensburg, Castano en lessen van onder meer John Campbell van St. Andrews. En De Pan, mijn werkgever, zag gelukkig het belang van dat alles in, want alles werd keurig vergoed. En dat betekende wat, want

ik was ieder jaar een paar weken weg van de baan voor cursussen. Ik heb zelfs nog een keer een studiereis gewonnen met een prijsvraag die uitgeschreven was door het IGA in samenwerking met Jacobsen, met bezoeken aan onder meer Miami, New Orleans, Chicago en New York. In totaal ben ik zo'n dertien jaar lid geweest van het IGA, waarvan tien jaar als bestuurslid.'

Nederlandse Greenkeepers Vereniging

'In die tijd bestond eigenlijk geen Nederlandse club van greenkeepers. In 1969 begon Steven van den Hengel van de Kennemer met een jaarlijkse greenkeeperdag. De eerste dag is toen georganiseerd op de Hilversumsche. Uit dat initiatief is later de Nederlandse Greenkeepers Vereniging ontstaan. Maar toen was het nog zo dat een heleboel greenkeepers geen lid mochten zijn van deze N.G.V. De toenmalige voorzitter van de N.G.V., Rahuzen, heeft nog een brief gestuurd naar de banen om te waarschuwen voor de vakbond. Greenkeepers van de Hattemse, Sallandse en Twentsche mochten toen ook geen lid worden. Jammer genoeg is dat initiatief van Steven van

Hengel nooit goed van de grond gekomen. Voor wedstrijden was altijd voldoende animo, maar voor de lezingen en cursussen kwam niemand opdruiven.' Klaas Swart wil de huidige N.G.A. meegeven vanuit zijn ervaring uit die tijd hoe belangrijk het is om als belangenvereniging onafhankelijk te zijn van sponsors en brancheorganisaties.

Carrière

In 1985 ging Swart van Golfclub De Pan naar de Sportfondsen Golf. 'Dat was eigenlijk een initiatief van beheerders van zwembaden die ook een aantal golfbanen wilden gaan exploiteren. Tijdens mijn sportfondsenperiode was ik betrokken bij de aanleg van de Berendonck in Wijchen, Brunssum en Nieuwegein. Sportfondsen Golf is later overgenomen door Publigolf, een onderdeel van het Vendex-concern. Nog later is daar door verzelf-standinging Burggolf uit ontstaan. Binnen Burggolf was ik verantwoordelijk voor de aanleg en het onderhoud van de golfclub De Purmer bij Purmerend, Zoetermeer, Herkenbosch en St. Nicolaasga.'

'Het vervolg zal redelijk bekend zijn bij veel mensen. Met Burggolf ging het begin jaren 90 erg slecht en ik ben toen in 1992 voor mezelf begonnen. Op dit moment ben ik in een adviserende functie onder meer nog betrokken bij Ameland, Domburg, Herkenbosch en Cleydael in België.'

Wat is een goede greenkeeper?

Het is al gezegd in dit artikel: volgens Swart onderscheidt een goede greenkeeper zich door gedrevenheid en passie voor de eigen baan. Eigenlijk snapt Swart dan ook niet hoe je een baan in topconditie houdt met een 40-urige werkweek. Zijn belangrijkste tip voor greenkeepers is: niet altijd meteen vertrouwen op computers. Swart: 'Als greenkeeper leef je met weer, water en meststoffen.'

Be social

Scan of ga naar:

www.Greenkeeper.nl/artikel.asp?id=9-6181